

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 iulie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2018, declarate de către avocatul Canțir Mihail în numele inculpatului Darii Ruslan, de inculpații Darii Vasile și Lungu Ivan, și de partea vătămată Sîrbu Valeriu, în cauza penală în privința inculpaților

Darii Vasile XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX;

Lungu Ivan XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX

și

Darii Ruslan XXX, născut la XXX,
originar din XXX, domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 05.07.2012 - 12.08.2015;
2. Instanța de apel: 17.11.2015 - 01.02.2017;
25.08.2017 - 21.02.2018;
3. Instanța de recurs: 20.04.2017 - 18.07.2017;
30.05.2018 - 11.07.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 12 august 2015, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- Lungu Ivan în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis. Potrivit art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 5 ani;

- Darii Vasile în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la un an închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 5 ani;

- Darii Ruslan în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal la 4 ani închisoare și în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Darii Ruslan, la data de 29 februarie 2012, ora 23.00-23:05, în comun acord cu Lungu Ivan și minorul Darii Vasile, fiind sub influența băuturilor alcoolice și încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, au lovit cu picioarele în ușa de la intrare în blocul locativ din Prospectul Republicii nr.12, or.Cahul, deteriorând panoul ușii, iar la observația făcută de către partea vătămată Sîrbu Valeriu, care are viza de reședință în acest bloc, de a înceta acțiunile ilegale, dâșii, din intenții huliganice, i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, Darii Ruslan aplicându-i lovituri și cu o țeavă metalică, cauzându-i părți vătămăte, conform raportului de expertiză medico-legală nr.164 din 08.05.2012, vătămări corporale de diferit grad, după cum urmează: - edem cu echimoză în centrul regiunii parietale (5x6 cm) și în regiunea zigomatică la unghiul ochiului drept (3x2 cm), cauzate în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu obiect(e) contondent(e) dur(e), care se califică drept vătămare corporală neînsemnată; - traumatism cranio-cerebral închis - comoție cerebrală, edem cu echimoză pe fața anterioară a ambilor genunchi (5x6 cm și 5x5 cm), plagă contuză pe suprafața plantară a piciorului drept (1,5x1 cm), cauzate în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu obiect(e) contondent(e) dur(e), care se califică drept vătămare corporală ușoară; - edem cu echimoză și lezarea parțială a ligamentelor articulației genunchiului stâng (colateral lateral, medial și încrucișat), cauzate în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu obiect(e) contondent(e) dur(e), care se califică drept vătămare corporală medie.

Minorul Darii Vasile și Lungu Ivan, la data de 29 februarie 2012, ora 23.00-23.05, în comun acord cu Darii Ruslan, fiind în stare de ebrietate, urmărind scopul cauzării intenționate a vătămărilor corporale medii, aflându-se în fața blocul locativ din Prospectul Republicii nr.12, or.Cahul, i-au aplicat lui Sîrbu Valeriu multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, iar Darii Ruslan i-a aplicat multiple lovituri și cu o țeavă metalică, cauzându-i părți vătămăte Sîrbu Valeriu, conform raportului de expertiză medico-legală nr.164 din 08.05.2012, leziuni corporale sub formă de edem cu echimoză și lezarea parțială a ligamentelor articulației genunchiului stâng (colateral lateral, medial și încrucișat), cauzate în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu obiect(e) contondent(e) dur(e), care se califică drept vătămare corporală medie.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui R.Darii să-i fie aplicată pedeapsa în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal de 4 ani închisoare și în baza art.287 alin.(3) Cod penal de 3 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis; lui I.Lungu să-i fie aplicată pedeapsa în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal de 3 ani închisoare și în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal de 3 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis; lui V.Darii să-i fie aplicată pedeapsa în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal de 3 ani închisoare și în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal de 1 an închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis. Să fie admisă acțiunea civilă încasându-se în mod solidar de la inculpați în beneficiul părții vătămăte V.Sîrbu a prejudiciului material în mărime de 9452,28 lei și a prejudiciului moral în mărime de 70000 lei. Corpurile delictive: un cartuș de calibrul 9 mm,

model „Makarov”, o pereche de pantaloni, un tricou și o pereche de ciorapi să fie restituite părții vătămate V.Sîrbu, iar țeava metalică cu lungimea de 1,35 m, care a servit la comiterea infracțiunii - să fie nimicită. A invocat procurorul că la stabilirea pedepsei inculpaților instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal și le-a aplicat pedepse prea blânde;

- partea vătămată V.Sîrbu, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui R.Darii în baza art.152 alin.(2) lit.e) și art.287 alin.(3) Cod penal, în temeiul art.84 Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis; lui I.Lungu în baza art.152 alin.(2) lit.e) și art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, în temeiul art.84 Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis; lui V.Darii în baza art.152 alin.(2) lit.e) și art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, în temeiul art.84 Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis. Acțiunea civilă să fie admisă și să se încaseze în mod solidar de la inculpați în beneficiul său prejudiciul material în sumă de 9452,28 lei și prejudiciul moral în mărime de 70000 lei, invocând că la stabilirea pedepsei instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal și le-a aplicat inculpaților pedepse prea blânde; - neîntemeiat a aplicat față de V.Darii și I.Lungu prevederile art.90 Cod penal; - instanța nu s-a expus asupra acțiunii civile;

- avocatul I.Dumitran în numele inculpatului R.Darii, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care R.Darii să fie achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunilor imputate, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele acestor infracțiunilor, invocând că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - probele examinate de instanță, contravin faptelor indicate în rechizitoriu; - vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor imputate nu este probată; - declarațiile părții vătămate sunt contradictorii; - prima instanță a ignorat prevederile art.8 alin.(3) Cod penal, prin faptul că a afirmat că putea fi real că anume inculpatul R.Darii a lovit cu țeava metalică, iar ceilalți inculpați aplicau lovituri în alte părți ale corpului; - instanța, nefiind expert în medicină și contrar expertizei medico-legale nr.164 din 08.05.2012, a indicat că cauzarea deteriorării parțiale a ligamentelor articulației au putut fi provocate doar cu un obiect, cu grosimea mai mică decât cea a tălpii, în urma loviturii țintite;

- avocatul E.Grosu în numele inculpaților I.Lungu și V.Darii, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care sus-numiții să fie achitați de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) și 287 alin.(2) lit.b) Cod penal, pe motiv că faptele lor nu întrunesc elementele acestor infracțiuni, invocând aceleași argumente ca și avocatul I.Dumitran în numele inculpatului R.Darii, precum și că instanța nu a ținut cont că inculpatul R.Darii a recunoscut că anume el a aplicat lovitura cu piciorul în regiunea genunchiului stâng al lui V.Sîrbu, cauzându-i vătămări corporale medii.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 februarie 2017, apelurile declarate de către procuror, partea vătămată V.Sîrbu, avocatul I.Dumitran în numele inculpatului R.Darii și avocatul E.Grosu în numele inculpaților I.Lungu și V.Darii au fost admise, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- V.Darii și I.Lungu au fost achitați de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați și recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la

amendă V.Darii - în mărime de 200 unități convenționale și I.Lungu - în mărime de 600 unități convenționale;

- R.Darii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 4 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare. În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Acțiunea civilă în partea prejudiciului moral a fost admisă, fiind dispusă încasarea în mod solidar de la inculpații V.Darii, R.Darii și I.Lungu în beneficiul părții vătămate V.Sîrbu a prejudiciului moral în mărime de 70000 lei. Procedura de examinarea a acțiunii civile în partea prejudiciului material a fost încetată, pe motiv că partea vătămată și-a retras cererea.

Pentru a pronunța hotărârea dată instanța de apel a constatat că Darii Ruslan, la 29 februarie 2012, ora 23.00-23.05, în comun acord cu Lungu Ivan și minorul Darii Vasile, fiind sub influența băuturilor alcoolice și încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, au lovit cu picioarele în ușa de la intrare în blocul locativ din Prospectul Republicii nr.12, or.Cahul, deteriorând panoul ușii, iar la observația făcută de către Sîrbu Valeriu, domiciliat în acest bloc, de a înceta acțiunile ilegale, dâșii, din intenții huliganice, i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, iar Darii Ruslan i-a aplicat lovituri și cu o țeavă metalică, cauzându-i părții vătămate, conform raportului de expertiză medico-legală nr.164 din 08.05.2012, vătămări corporale de diferit grad, după cum urmează: - edem cu echimoză în centrul regiunii parietale (5x6 cm) și în regiunea zigomatică la unghiul ochiului drept (3x2 cm), cauzate în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu obiect(e) contondent(e) dur(e), care se califică drept vătămare corporală neînsemnată; - traumatism cranio-cerebral închis - comoție cerebrală, edem cu echimoză pe fața anterioară a ambilor genunchi (5x6 cm și 5x5 cm), plagă contuză pe suprafața plantară a piciorului drept (1,5x1 cm), cauzate în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu obiect(e) contondent(e) dur(e), care se califică drept vătămare corporală ușoară; - edem cu echimoză și lezarea parțială a ligamentelor articulației genunchiului stâng (colateral lateral, medial și încrucișat), cauzate în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu obiect(e) contondent(e) dur(e), care se califică drept vătămare corporală medie.

Instanța de apel a conchis că prima instanță a apreciat arbitrar probele administrate de organul de urmărire penală și eronat a conchis că inculpații V.Darii și I.Lungu se fac vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, precum și a calificat greșit acțiunile inculpatului R.Darii pe acest episod, având în vedere că infracțiunea nu a fost săvârșită de mai multe persoane.

Totodată, instanța a reținut că din învinuirea înaintată rezultă că în acțiunile inculpatului R.Darii este prezent concursul ideal a infracțiunilor prevăzute de art.152 și 287 Cod penal.

De asemenea, a notat că în privința infracțiunii de huliganism cu aplicarea obiectelor pentru cauzarea vătămarilor corporale sau lezarea sănătății, în actul de învinuire acest fapt i-a fost incriminat doar lui R.Darii, motiv pentru care acțiunile acestuia au fost calificate în baza art.287 alin.(3) Cod penal, iar ale celorlalți inculpați - în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, acțiunile lui R.Darii în partea aplicării loviturilor cu țeava de metal, fiind apreciate ca exces de autor.

Într-o altă ordine de idei, instanța de apel a constatat că nu a fost probată intenția inculpaților V.Darii și I.Lungu de a-i cauza lui V.Sîrbu vătămări corporale, precum și faptul că între aceștia a fost o înțelegere prealabilă privind cauzarea vătămarilor corporale cu aplicarea unor obiecte.

Instanța de apel a notat că, reieșind din probele administrate de organul de urmărire penală se confirmă cu certitudine că inculpatul R.Darii i-a aplicat părții vătămate V.Sîrbu lovituri, inclusiv cu o țeavă de metal, ca răspuns la observațiile făcute de către ultimul, iar nerecunoașterea vinovăției pentru fapta comisă, instanța a apreciat-o drept o metodă de apărare, întru evitarea tragerii la răspunderea penală.

Reieșind din faptul că inculpații V.Darii și I.Lungu urmează a fi achitați de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, instanța de apel a conchis că acțiunile lui R.Darii trebuie recalificate din art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal în art.152 alin.(1) Cod penal.

În continuare, instanța de apel, analizând învinuirea înaintată inculpatului R.Darii în baza art.287 alin.(3) Cod penal, iar inculpaților V.Darii și I.Lungu în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, a concluzionat că acțiunile acestora întrunesc elementele infracțiunilor incriminate, fapt confirmat prin cumulul de probe administrat, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpați, a fost apreciată de instanța de apel ca fiind un mijloc de apărare întru evitarea tragerii la răspundere penală.

Instanța de apel a mai constatat că declarațiile inculpaților, precum că i-au cauzat lui V.Sîrbu vătămări corporale în scop de autoapărare, nu sunt convingătoare și nu au nici un suport probant. Mai mult, versiunea furnizată de către inculpați contravine materialelor cauzei penale.

Totodată, instanța de apel a punctat că, nu poate fi acceptată solicitarea părții apărării privind aplicarea față de inculpați a prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr.210 din 29 iulie 2016, deoarece inculpații nu și-au recunoscut vinovăția și nu au manifestat căință activă, mai mult decât atât aceștia nu au reparat prejudiciul moral cauzat prin infracțiune.

În contextul celor constatate supra, ținând cont de prevederile art.10 alin.(1), 61 și 75 Cod penal, de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpaților, de faptul că anterior nu au fost atrași la răspundere penală, de caracterul și gradul prejudiciabil a infracțiunilor săvârșite, precum și de faptul că inculpatul I.Lungu are copii minori la întreținere, instanța de apel a conchis că corectarea inculpaților V.Darii și I.Lungu, poate avea loc fără izolarea de societate prin aplicarea unor pedepse sub formă de amendă, iar corectarea lui R.Darii - cu aplicarea unei pedepse privative de libertate, cu suspendarea condiționată a executării ei, conform art.90 Cod penal.

În context, instanța de apel a reținut că inculpatul V.Darii, la momentul săvârșirii infracțiunii era minor, iar conform art.79 alin.(1) Cod penal, aceasta constituie o circumstanță excepțională ce permite instanței de judecată să aplice o pedeapsa sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă.

Consecvent, instanța de apel a constatat că prima instanță a omis să se expună asupra acțiunii civile înaintată de către partea vătămată V.Sîrbu.

Astfel, reieșind din materialele cauzei, de statutul procesual al lui V.Sîrbu, analizând probele și argumentele părților, instanța de apel a conchis că acțiunea civilă în partea reparării prejudiciului moral în mărime de 70000 lei urmează a fi admisă, iar în partea prejudiciului material, având în vedere că partea vătămată și-a retras pretenția din considerentul că inculpații au reparat prejudiciul material cauzat, urmează a fi încetat procesul în această parte.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri ordinare:

- procurorul care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și trimiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță de apel, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- partea vătămată V.Sîrbu care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei în partea în care au fost admise apelurile declarate de avocatul I.Dumitran în numele lui R.Darii și avocatul E.Grosu în numele inculpaților I.Lungu și V.Darii și trimiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță de apel, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- avocatul I.Dumitran în numele lui R.Darii care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care R.Darii să fie achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunilor imputate, invocând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- avocatul E.Grosu în numele inculpaților I.Lungu și V.Darii care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.8), 10), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care I.Lungu și V.Darii să fie achitați de sub învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) și 287 alin.(2) lit.b) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunilor imputate, invocând totodată, că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 iulie 2017, recursurile declarate de către avocatul I.Dumitran în numele lui R.Darii și avocatul E.Grosu în numele inculpaților I.Lungu și V.Darii au fost respinse ca inadmisibile, iar recursurile ordinare declarate de către procuror și partea vătămată V.Sîrbu au fost admise, casată decizia în partea stabilirii pedepsei și în latura civilă, și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel.

Examinând argumentele recursurilor, instanța de recurs a stabilit că contrar acestora, instanța de apel a dat apreciere corectă probelor administrate în prezenta cauză penală, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia că infracțiunea prevăzută de art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal imputată inculpaților I.Lungu și V.Darii nu a fost săvârșită de către aceștia, astfel că corect au fost achitați pe acest capăt de învinuire. Totodată, Colegiul penal a constatat că instanța de apel corect a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului R.Darii de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) și 287 alin.(3) Cod penal, precum și a inculpaților I.Lungu și V.Darii de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, este cert dovedită, în acțiunile inculpaților fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor imputate, iar argumentele recursurilor, prin care se invocă contrariul, instanța de recurs le-a apreciat drept neîntemeiate.

Consecvent, Colegiul penal, având în vedere prevederile art.61, 75, 79 Cod penal, și reieșind din circumstanțele stabilite în cauză, a considerat că instanța de apel le-a aplicat inculpaților, pentru săvârșirea infracțiunilor pentru care au fost condamnați, pedepse prea blânde.

Instanța de recurs a precizat că instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură de gradul pericolului social al infracțiunilor imputate, precum și făcând mențiunea că ține

cont de circumstanțele atenuante și agravante, nu a specificat care anume sunt acestea. De asemenea, în cazul inculpatului R.Darii, instanța nu și-a argumentat motivele aplicării pedepselor și a lăsat fără argumentare modalitatea de executare a pedepsei definitive, inclusiv fără vreo justificare a aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal.

În context, instanța de recurs a reținut că, cu pedeapsa penală nu este de acord și avocatul E.Grosu în numele inculpaților I.Lungu și V.Darii, considerând-o prea aspră, însă acesta nu a indicat nici un argument în susținerea criticilor sale, acest argument fiind apreciat de instanța de recurs, declarativ.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de recurs a constatat că instanța de apel, deși a apreciat corect mărimea prejudiciului moral cauzat părții vătămate - de 70000 lei, a dispus încasarea solidară a acestuia de la inculpați, fără însă să indice norma materială și fără să facă o diferențiere între rolurile inculpaților la săvârșirea faptelor infracționale.

Totodată, cu referire la argumentul recurenților, precum că instanța de apel a admis greșit acțiunea civilă, deoarece aceasta a fost depusă abia în instanța de apel, Colegiul penal a constatat că acesta este neîntemeiat, or, potrivit materialelor cauzei penale, partea vătămată a depus la faza urmăririi penale cerere privind recunoașterea sa în calitate de parte civilă, indicând, inclusiv sumele solicitate pentru repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, iar acțiunea civilă înaintată în instanța de apel, nu poate fi apreciată ca o acțiune civilă separată, având în vedere că are același obiect și teme.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2018, au fost admise apelurile declarate de procuror și partea vătămată V.Sîrbu, casată parțial sentința, în partea condamnării inculpaților V.Darii și I.Lungu în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal și a inculpatului R.Darii în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal; în partea pedepsei aplicate inculpatului R.Darii în baza art.287 alin.(3) Cod penal; în partea pedepsei definitive și în partea acțiunii civile ce vizează prejudiciul moral produs prin infracțiune, și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- procesul penal în privința inculpaților V.Darii și I.Lungu în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal și în privința inculpatului R.Darii în baza art.152 alin.(1) Cod penal, a fost încetat, pe motiv că a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală;

- lui R.Darii, recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, dispunând, prin aplicarea prevederilor art.90¹ Cod penal, executarea primei părți din pedeapsă în mărime de 2 ani închisoare - în penitenciar, iar restul pedepsei de 2 ani închisoare - se suspendă condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani; fiind desființate dispozițiile cu privire la aplicarea pedepselor definitive în baza art.84 Cod penal;

- acțiunea civilă în partea prejudiciului moral a fost admisă și dispusă încasarea separată a prejudiciului moral, în beneficiul părții vătămate V.Sîrbu, după cum urmează: de la inculpatul V.Darii - 20000 lei; de la inculpatul I.Lungu - 20000 lei și de la inculpatul R.Darii - 30000 lei.

În context, instanța de apel a reținut că, potrivit deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18.07.2017, recursurile ordinare declarate de către avocatul I.Dumitran în numele lui R.Darii și de avocatul E.Grosu în numele inculpaților I.Lungu și V.Darii au fost respinse, ca fiind inadmisibile, fapt ce determină ca fiind finalizată procedura de judecare a apelurilor declarate de persoanele respective, or, decizia instanței de recurs în această parte este irevocabilă. De asemenea, decizia instanței de recurs este irevocabilă și în partea în care au fost menținute dispozițiile deciziei instanței de apel din 01.02.2017, prin care inculpații I.Lungu și V.Darii au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, pe motiv că nu au

săvârșit fapta imputată, precum și dispoziția de condamnare a inculpatului R.Darii în baza art.152 alin.(1) Cod penal.

Astfel, soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală aplicată inculpatului R.Darii pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, instanța de apel, în temeiul prevederilor art.7, 61, 75 și 90¹ Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost judecat, are un copil minor la întreținere și se caracterizează pozitiv, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de scopul de prevenire a fenomenului infracțional, a considerat că pedeapsa echitabilă pentru infracțiunea săvârșită este pedeapsa închisorii, cu executare reală a primei părți din pedeapsă și cu suspendarea condiționată a părții rămase pe o perioadă de probațiune.

În partea condamnării inculpaților I.Lungu și V.Darii în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal și inculpatului R.Darii în baza art.152 alin.(1) Cod penal, instanța de apel, având în vedere prevederile art.53 lit.g) și 60 alin.(1) lit.b), alin.(2) și (7) Cod penal, a constatat intervenirea prescripției tragerii la răspunderea penală.

Complementar, instanța de apel a precizat că inculpatul V.Darii, la data comiterii infracțiunii, era minor, motiv pentru care în privința acestuia au fost aplicate prevederile art.60 alin.(7) Cod penal.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a reținut că potrivit alegațiilor instanței de recurs, aceasta, la judecarea anterioară a apelurilor declarate în prezenta cauză penală, nu s-a expus motivat asupra cuantumului prejudiciului moral, având în vedere că lipsește evaluarea corespunzătoare a prejudiciului și nu au fost luate în considerare circumstanțele cauzei și consecințele infracționale, care au afectat considerabil starea de sănătate a părții vătămate, inclusiv cea psihică, precum și gradul prejudiciabil al acțiunilor ilegale comise de fiecare inculpat în parte. În consecință, instanța de apel la prima judecare a apelurilor declarate în prezenta cauză penală, neîntemeiat a dispus încasarea prejudiciului moral în mod solidar.

Prin urmare, în temeiul prevederilor art.219 alin.(4), 220 și 387 alin.(1) Cod de procedură penală, fiind constatat cu certitudine, potrivit rapoartelor de expertiză medico-legală nr.164 din 08.05.2012 și nr.164 din 08.05.2012, că părții vătămate i-au fost cauzate suferințele fizice și respectiv, psihice, instanța de apel a conchis că prejudiciul moral solicitat de partea vătămată, urmează să fie încasat de la inculpați în mod separat.

Totodată, instanța de apel a precizat că față de inculpatul R.Darii nu pot fi aplicate prevederile Legii privind amnistia din motiv că acesta nu s-a căit sincer pentru fapta comisă și nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune, condiție prevăzută de art.1 din Lege.

8. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

- partea vătămată V.Sîrbu care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) lit.6), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei în latura penală și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivelor pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; - procesul penal, în cazul când a intervenit termenul de prescripție, poate fi încetat doar în baza acordului inculpaților, însă aceștia nu și-au recunoscut vina de comiterea faptelor pentru care procesele penale au fost încetate, nu s-au căit sincer și nu au reparat prejudiciul cauzat; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei, nu a ținut cont și nu s-a expus asupra faptului că atât la faza urmăririi penale, cât și examinării cauzei a fost stabilită circumstanța agravantă „săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de

ebrietate”; - la stabilirea pedepsei penale inculpatului R.Darii în baza art.287 alin.(3) Cod penal, instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.6, 61, 75 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă prea blândă și eronat a aplicat față de acesta prevederile art.90¹ Cod penal, fără a ține cont de decizia instanței de recurs din 18.07.2017; - instanța, contrar prevederilor art.395 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală, nu a indicat subiectul căruia îi revine obligația supravegherii executării perioadei de probă de către condamnatul R.Darii; - dispunând executarea sentinței de către Biroul de probațiune Cahul, instanța nu a ținut cont că în prezent R.Darii locuiește în mun.Chișinău.

- avocatul M.Canțir în numele inculpatului R.Darii care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) lit.6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, iar procesul penal să fie încetat, pe motiv că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, invocând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat a constatat că R.Darii a comis infracțiunea de huliganism agravat, cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale; - inculpatul și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii de huliganism, însă nu a recunoscut că i-a aplicat părții vătămate lovituri cu țeava metalică; - instanța neîntemeiat a admis acțiunea civilă, în partea ce vizează pe inculpat, având în vedere că partea vătămată nu a formulat o cerere în acest sens; - instanța eronat a considerat că față de inculpat nu pot fi aplicate prevederile Legii privind amnistia, or, acesta și-a recunoscut vinovăția și se căiește sincer pentru fapta comisă, precum și s-a caracterizat pozitiv pe parcursul executării pedepsei și perioadei de probațiune;

- inculpații V.Darii și I.Lungu care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) lit.6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei în latura civilă, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța neîntemeiat a admis acțiunea civilă, având în vedere că partea vătămată nu a formulat o cerere în acest sens; - inculpații i-au reparat părții vătămate prejudiciul cauzat;

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către partea vătămată V.Sîrbu, avocatul M.Canțir în numele inculpatului R.Darii și de inculpații V.Darii și I.Lungu, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită declararea inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Recurenții în recursuri au invocat drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6), 10), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Raportând respectiva normă la situația în cauză, Colegiul conchide că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Cu referire la argumentul invocat de avocatul M.Canțir în numele inculpatului R.Darii și partea vătămată V.Sîrbu, precum că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul penal constată că, prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18.07.2017 (*pct.6 al prezentei decizii*), a fost casată decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01.02.2017 (*pct.4 al prezentei decizii*) doar în partea stabilirii

pedepsei inculpaților și în latura civilă - referitor la prejudiciul moral. În rest dispozițiile instanței de apel au fost menținute, inclusiv în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpaților care, în virtutea prevederilor art.466 Cod de procedură penală, au devenit irevocabile.

Prin urmare, obiectul judecării în instanța de apel după dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de recurs a fost doar stabilirea pedepsei inculpaților și acțiunea civilă în partea prejudiciului moral.

Complementar celor mai sus indicate, Colegiul penal precizează că, potrivit deciziei instanței de recurs din 18.07.2017, aceasta a stabilit că contrar argumentelor avocatului I.Dumitran în numele inculpatului R.Darii, instanța de apel a dat apreciere corectă probelor administrate în prezenta cauză penală, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului R.Darii de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal este cert dovedită, în acțiunile inculpatului fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii imputate, iar argumentele recursului prin care se invocă contrariul, instanța de recurs le-a apreciat drept neîntemeiate.

Prin urmare, referitor la argumentele părții vătămată V.Sîrbu și a avocatului M.Canțîr în numele inculpatului R.Darii privind încadrarea juridică a faptei, având în vedere că instanța de recurs a menținut decizia instanței de apel în această parte și că hotărârea judecătorească devenind irevocabilă, în temeiul art.466 Cod de procedură penală, Colegiul penal nu se va expune în această privință.

Referitor la argumentul aceluiași recurenți, cu privire la actul de apreciere a probelor efectuat de instanța de apel, Colegiul penal consideră oportun să precizeze că un astfel de argument nu constituie temei pentru reexaminarea cazului. Or, modul de apreciere a probelor și circumstanțelor cauzei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, aprecierea probelor fiind obiectul examinării cauzei în fapt și în drept fie în prima instanță, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri legale și întemeiate.

Cu referire la argumentul părții vătămate V.Sîrbu, precum că la stabilirea pedepsei penale inculpatului R.Darii pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.6, 61, 75 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă prea blândă, Colegiul penal îl consideră drept lipsit de temei.

Colegiul relevă că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și

autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

În această ordine de idei, la stabilirea pedepsei lui R.Darii, instanța de apel a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost judecat, are un copil minor la întreținere și se caracterizează pozitiv, circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează pedeapsa penală, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, fiind în drept să aplice prevederile art.90¹ Cod penal.

Colegiul penal consideră argumentele invocate de partea vătămată, precum că instanța de apel nu a luat în considerare că inculpatul a comis o infracțiune gravă, pe care nu o recunoaște și de impactul social al faptei, se contrazic prin hotărârile pronunțate, acestea fiind motivate, inclusiv, sub acest aspect.

Prin urmare, nerecunoașterea vinovăției nu poate fi privită ca un impediment pentru a fi luate în considerare alte criterii de individualizare a pedepsei penale întru aplicarea instituției suspendării executării ei pentru o perioadă de probațiune, or, Colegiul reiterează că instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75-77 Cod penal și corect a conchis că stabilirea față de inculpat a unei pedepse cu aplicarea prevederilor art.90¹ Cod penal este echitabilă, și că aceasta își va atinge scopul de restabilire a echității sociale, corijare și reeducare a inculpatului.

Interdicții pentru condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei stabilite inculpatului, prevăzute de art.90¹ Cod penal, nu au fost constatate și nici invocate de recurent. Or, reiterând cele expuse supra, instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75-77 Cod penal și a ținut cont de toate circumstanțele cauzei relevante pentru stabilirea inculpatului R.Darii a unei pedepse echitabile.

Colegiul penal reține că nici avocatul M.Canțîr în numele inculpatului R.Darii nu este de acord cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendarea parțială a executării, considerând că instanța de apel a ajuns la concluzia eronată de a respinge solicitarea avocatului de a fi aplicate față de inculpat a prevederilor Legii privind amnistia, invocând că acesta și-a recunoscut vinovăția și se căiește sincer pentru fapta comisă, precum și că s-a caracterizat pozitiv pe parcursul executării pedepsei și perioadei de probațiune.

Cu referire la acest argument, Colegiul penal sesizează că instanța de apel, în cadrul judecării cauzei penale, a examinat solicitarea părții apărării privind aplicarea față de inculpatul R.Darii a amnistiei prin prisma circumstanțelor cauzei și a legislației pertinente, inclusiv a Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova nr.210 din 29.07.2016 și s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra acestui argument, indicând temeiurile și motivul care a dus la respingerea cererii, alegații redade la pct.7 al prezentei decizii, pe care Colegiul penal și le însușește în întregime.

Complementar celor enunțate, Colegiul penal precizează, așa cum invocă și avocatul M.Canțîr în numele inculpatului, că acesta din urmă și-a recunoscut vinovăția de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal nu și de cea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal (huliganismul agravat cu aplicarea unei țevi metalice), de comiterea căreia a fost recunoscut vinovat și condamnat, iar în astfel de circumstanțe nu poate fi considerat că am fi în prezența „recunoașterii vinovăției și căinței active”, condiție impusă de art.1 din Legea privind amnistia.

Consecvent, referitor la criticile aduse de partea vătămată V.Sîrbu în partea încetării

procesului penal în privința inculpaților I.Lungu și V.Darii în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal și a inculpatului R.Darii în baza art.152 alin.(1) Cod penal, Colegiul penal precizează că instanța de apel a tratat acest subiect prin prisma circumstanțelor cauzei și a legislației pertinente, indicând temeiurile de fapt și de drept, precum și motivele care au fost puse la baza încetării procesului penal în privința inculpaților, alegerii redată la pct.7 al prezentei decizii, pe care Colegiul și le însușește în întregime.

Având în vedere că, atât în partea stabilirii inculpatului R.Darii pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal a unei pedepsei penale sub formă de închisoare cu suspendarea parțială a executării ei, cât și în partea încetării procesului penal în privința inculpaților I.Lungu și V.Darii în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal și a inculpatului R.Darii în baza art.152 alin.(1) Cod penal, instanța de recurs este de acord cu soluția adoptată, asumându-și alegațiile instanței de apel, și consideră că o expunere repetată asupra lor este inutilă, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, în pct.37 al hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenția EDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19.04.1994*). Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle împotriva Finlandei, 19.12.1997*).

Cu referire la argumentul avocatului M.Canțir în numele inculpatului R.Darii, inculpatul V.Darii și inculpatul I.Lungu potrivit căruia instanța de apel neîntemeiat a admis acțiunea civilă în partea prejudiciului moral având în vedere că partea vătămată nu a înaintat o cerere în acest sens, în condițiile art.219 alin.(5) Cod de procedură penală, Colegiul penal sesizează că acest subiect a fost analizat anterior de instanța de recurs, expunându-și punctul de vedere în decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18.07.2017. Or, așa cum poate fi reținut, instanța de recurs a casat decizia instanței de apel în latura civilă doar în partea ce ține de stabilirea modalității încasării de la inculpați a prejudiciului moral și nu însăși faptul admiterii acțiunii civile în partea prejudiciului moral.

Astfel, instanța de recurs a indicat că instanța de apel a apreciat corect mărimea prejudiciului moral, însă a dispus încasarea solidară a acestuia de la inculpați, fără să indice norma materială și fără să facă o diferențiere între rolurile inculpaților la săvârșirea faptelor infracționale.

Mai mult, instanța de recurs a răspuns argumentului invocat de inculpați și avocații lor, precum că partea vătămată nu a înaintat o cerere în acest sens în condițiile art.219 alin.(5) Cod de procedură penală, indicând că potrivit materialelor cauzei penale, partea vătămată a depus la faza urmăririi penale cerere privind recunoașterea sa în calitate de parte civilă, unde sunt menționate, inclusiv sumele solicitate pentru repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin infracțiune, iar acțiunea civilă înaintată în instanța de apel, nu poate fi apreciată ca o acțiune civilă separată, având în vedere că are același obiect și temei.

În ordinea ideilor expuse, după pronunțarea deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18.07.2017, însăși faptul admiterii acțiunii civile nu mai poate fi contestat, iar în consecință, Colegiul penal nu va examina și nu se va expune asupra legalității sau ilegalității încasării prejudiciului moral, acest fapt având puterea lucrului judecat.

În context, potrivit Jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului: „Unul

din elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă, între altele, că soluția definitivă în orice litigiu nu trebuie rediscutată” (*hotărârea B.*, 28.10.1999), „Reexaminarea nu trebuie să devină un apel deghizat, iar simplul fapt că pot exista două puncte de vedere asupra problematicii respective nu este un motiv suficient pentru a rejudeca o cauză” (*hotărârea L.*, 04.03.2008).

Cu referire la argumentul părții vătămate V.Sîrbu, precum că instanța, contrar prevederilor art.395 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală, nu a indicat subiectul căruia îi revine obligația supravegherii executării perioadei de probă de către inculpatul R.Darii și că, dispunând executarea sentinței de către Biroul de probațiune Cahul, instanța nu a ținut cont că în prezent R.Darii locuiește în mun.Chișinău, Colegiul penal constată că acesta este pur declarativ și fără a avea vreo relevanță în speța respectivă.

Astfel, Colegiul penal precizează că potrivit normei la care face referire recurentul - art.395 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția despre computarea reținerii, arestării preventive sau arestării la domiciliu, dacă inculpatul până la darea sentinței se afla în stare de arest. În speță însă, reieșind din dispozitivul deciziei instanței de apel, față de inculpatul R.Darii nu a fost dispusă comutarea reținerii, arestării preventive sau arestării la domiciliu, ci acestuia, fiind condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsă penală sub formă de închisoare, cu suspendarea parțială a executării ei.

Complementar, procedura de executarea a sentinței de condamnare la pedeapsă penală sub formă de închisoare, cu sau fără suspendarea condiționată a executării ei sau suspendarea parțială a executării ei este statuată în Codul de executare, fiind completat de Legea cu privire la probațiune nr.8-XVI din 14.02.2008.

Mai mult, recurentul pe de o parte invocă, precum că „instanța nu a indicat subiectul căruia îi revine obligația supravegherii executării perioadei de probă de către condamnatul R.Darii”, pe de altă parte indică, precum că instanța a „dispus executarea sentinței de către Biroul de probațiune Cahul”, evidențiindu-se o neconcordanță între cele invocate.

Subsecvent celor enunțate la pct.9 al prezentei decizii, contrar celor invocate de recurenți, și anume că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept, precum și motivele adoptării soluției, motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de către recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursurilor, fiind vădit neîntemeiate.

10. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Canțir Mihail în numele inculpatului Darii Ruslan, de inculpații Darii Vasile și Lungu Ivan, și de partea vătămată Sîrbu Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2018, în cauza penală în privința inculpaților Darii Vasile, Lungu Ivan și Darii Ruslan, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu